

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707649904/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Dig binde kan mit Slør. Med det før Øiet
Gaaer tryk du over Broen ved min Haand.

PSYCHE. Gjør som du vil, thi Faren bedst du kjender.

PHANTASUS tager sit Slør af Skulderen og bløder det PSYCHE for Øinene.

PHANTASUS.

Skrid fremad nu, just som min Haand dig fører.

PSYCHE. Men hvor forandret er den dunkle Skovvei!
Ukjendte Syner vexde for mit Blik.

PHANTASUS.

See op tilhoire! — Siig mig hvad du skuer.

PSYCHE. Jeg skuer fjerne Bjerge, hvor paa Randen
Af Klipperne et Chor af Piger dandser.
Knap røre de med Foden Fjeldets Tind,
Mens frit i Luften Klædebonnet flagrer.

PHANTASUS.

Det er de skyomslørte Oreader,
Der evig unge hoo paa Bjergets Top.
Men see i Dybet ned, mod Flodens Bølge!

PSYCHE. En Flok af Nympher seer jeg der at svømme;
Med Siv omkrandsed' er de mørke Løkker,
Der svæve lig et Slør paa Vandet hen.
Og hlst ved Bredden Andre hvile sig,
Som fast i Armen holde gyldne Kummer
Og store Krukker, hvoraf Vandet strømmer.

PHANTASUS.

Najaderne det er. Men sku tilvenstre,
Mod Egeskoven hlst!

PSYCHE.

O hvilket Syn!
Ved hvert et Træ jeg seer en Nymfhe sidde
I græsgrøn Dragt med Liljekrands om Panden,
Og som i Slummer sænker hun sit Hoved,
Mens rundt om Stammen hendes Arm sig snoer.
Hun rører sig — o seel medeet bevæget
Sig Kronens Løv; medeet de slanke Grene
Sig boied dybt, og hørl fra Stammens Bark
Der strømme klare Toner os imøde.

PHANTASUS.

Det er Dryadens Sang! Med Træet født,
Den glade Nymfhe synger mens det blomstrer,
Men visner Træet, hendes Liv er endt.

PSYCHE. Og vender opad jeg mit Blik mod Luften,
Jeg tusind Fugle seer, som ei jeg kjender,
Og Skikkelser, som aldrig før jeg skued.

PHANTASUS.

Det er de høie Guders Sendebud,
Der flyve rundt til alle Verdens Kanter,

Og bringe Budskab til de Dødelige,
 Og atter Bønner til Olympen hjem:
 De lyse hist er gyldne Haab, og hine,
 Som flyve stormende, er Hjertets Ønsker,
 Og hine dunkle bære Nattens Drømme.
 Men stands nu her! Vi alt er over Broen.
 Nu lad mig løse Sløret af din Pande,
 Thi Pans den dunkle Grotte seer jeg hist.

Han løser Sløret af PSYCHE.

PSYCHE. Hvordan! Paa eengang alle Syner svundne!
 PHANTASUS.

Og dog er meer end Drøm hvad du har skuet.
 Men følg nu med mig over Stetten hen!
 I Græsset seer jeg Pan; han ligger stille,
 Og sig fornøier med sit Fløitespil.

PSYCHE. Han vender sig herom.

PHANTASUS. Han alt har seet os!
 Afsted! Han vinker ad os med sin Fløite.

FJERDE SCENE

PAN, PHANTASUS og PSYCHE.

PHANTASUS.

Hil Skovens Pan!

PAN. Hvad fører dig, o Søn,

Saa tidlig hid?

PHANTASUS. En Gjest, jeg her dig bringer.

PAN. En stille Gjest! Til PSYCHE. Med hvilket Navn dig nævne?

PSYCHE. Du Psyche skuer, Amors Elskerinde,
 Hvem den Guddommelige fra sit Hjerte
 Før evig har forstødt.

PHANTASUS. Ha, Psyche du?

Hvis Rygte bredte sig i Verden rundt,
 Hvis Skjønhed vakte selv Gudinders Avind!

PAN. Og hvad har ledt din Fod til mig, o Psyche?

PSYCHE. De fagre Nympher priste høit din Vidsdom;
 Thi gik med Phantasus jeg hid fra Havet,
 At hente Raad og Trøst og Bistand her.

PAN. Alt hvad dig hændte, veed jeg. I Olympen
 Din Skjæbne godt er Guderne bekjendt,
 Og mig min Fader Hermes den fortalte.

PSYCHE. Hvis Alt du veed, saa ræk mig Hjælp i Nøden,
 Thi hvert et andet Haab mig svigter nu.
 Ja, hvis du Kjerlighedens Lyst har kjendt,
 Og al den Qval, som den en Sjæl bereder,
 Naar med den Elskede den flygter bort;
 Hvis du har skuet i et Blik, som fyldte